

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡῦτα αἰτήσεις ἀπενδύονται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σηπτεμβρίου 1897 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1898· καὶ ὀφείλουσι οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐξουσιαστικῆς συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου
Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἐγκατέλειψε τὸ στρατόπεδον καὶ ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, ὅπως ἀναπαυθῇ ἐν Δεκελείᾳ ἀπὸ τοῦ κόπου τοῦ πολέμου καὶ εὖρη ἀνακούφισιν τῆς ψυχικῆς ὀδύνης ἣτις ἐνεσταλάχθη ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ μονήρᾳ ταύτῃ διαμονῇ, ὅπου ὡς ἄλλος φιλόσοφος θέλει ἴσως ἀναπολήσῃ εἰς τὴν μνήμην τοῦ τὰς συμφορὰς τοῦ ἔθνους καὶ τὴν τρεχάλα τὴν ὁποίαν ἡγούμενος τοῦ ἑλληνικοῦ στρατεύματος ἔκαμεν ἀπὸ Λαρίσσης μέχρι Φαρσάλων καὶ ἐκεῖθεν μέχρι τῶν Θερμοπυλῶν. Πρώτην ἴσως φορὰν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἔθνων παρουσιάζεται τοιαύτη ἀτακτος καὶ ἐλεεινὴ φυγὴ στρατεύματος. Ἀλλὰ νῦν, ὅτε ἐτελείωσεν ἡ πολεμικὴ πανήγυρις καὶ δέον νὰ λειτουργῇ ἡ ψυχραῖμος καὶ δικαία ἐκτίμησις καὶ εξέτασις τῶν γεγονότων, ἃς ἀποκαθάρωμεν τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ πολέμου καὶ τὸν ἀτυχῆ Διάδοχον τοῦ θρόνου· εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐχαλεύθησαν τὰ πάντα· ἐὰν δὲ ὁ πόλεμος ἐνέπλησσε συμφορὰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἀνέδειξεν ὁμως καὶ ἓνα ἐθνομάρτυρα, τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον.

Υπέμεινεν, ὡς ἀληθὲς μάρτυς, ὅλας τὰς κατηγορίας, ὅλας τὰς ἀπαισίας προσωνυμίας καὶ τὰ κοσμητικὰ ἐπίθετα· καὶ νῦν ἔχων βεβαρυμένην τὴν καρδίαν ἃς ἀναπαυθῇ ἐν τῇ ἐρημίᾳ τῆς Δεκελείας καὶ ἃς ὁμιλήσῃ ὅταν βραδύτερον κοπάσῃ ὁ σάλος, ὅπως διαφωτίσῃ τὸ ἔθνος περὶ τῶν αἰτίων τῆς καταστάσεως. Αὐτὸς ἀνέστυρεν ἤδη μίαν πτυχὴν δι' ἀνακοινώσεως πρὸς ἀνταποκριτὴν Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος καὶ εἶπεν εὐθαρσῶς ὅτι ἀναχωρῶν εἰς Λάρισσαν, κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον καὶ εἰσερχόμενος ἐπισήμως καὶ ἐν μέσῳ τοῦ ἐκκωφωτικοῦ χρότου τῶν τηλεδῶλων εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς Θεσσαλίας, οὐδεμίαν γινώσκιν εἶχεν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ κηρυχθῇ ὁ πόλεμος κατὰ τῆς Τουρκίας, οὔτε ὅτι ἐμελλε τέλος νὰ γίνῃ πόλεμος.

Τιμᾷ ὄντως τὸν Διάδοχον ἡ παρρησία αὐτῇ μεθ' ἧς ὁμιλήσῃ, διότι τὸ ἔθνος ὁλόκληρον ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἡ κυβέρνησις Δηλιγιάννη καὶ ὁ Βασιλεὺς αὐτὸς, διὰ τῆς ἀποστολῆς στρατευμάτων εἰς τὰ σύνορα καὶ τοῦ Διαδόχου, ἐμελλον νὰ διακυβεύωσι τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀγῶνα· οὔτε εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ ἐρριζωμένη ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἔθνους ἄλλη πεποίθησις, ἀφοῦ ἡ Τουρκία μετὰ τὴν κατοχὴν τῆς Κρήτης ἐπεστρατεύετο καὶ ἀπέ-

στελεν εἰς Ἑλασσῶνα ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς αὐτῆς δυνάμεις· δὲν ἐκήρυξε δὲ τὸν πόλεμον ἀμέσως μετὰ τὴν κατοχὴν τῆς Κρήτης ὡς μὴ ἔχουσα ἀρκούσας δυνάμεις εἰς τὰ σύνορα· ἡ δὲ συγκέντρωσις αὐτῶν ἀπῆλθε διμήνην διάστημα· ἐνῷ δὲ ἐναργῶς ταῦτα ἦσαν καταφανῆ καὶ ἀλλαχόθεν ἀνηγγέλλετο ἡ πρόθεσις τῆς Τουρκίας ὅπως διὰ τῶν ὅπλων τιμωρήσῃ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὸ παράτολμον ἐπιχείρημα τῆς κατοχῆς τῆς Κρήτης, ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐτύφλωτε καὶ ἀπέστειλε τὸν Διάδοχον εἰς τὴν Θεσσαλίαν οὐχὶ μὲ πολεμικὴν πρόθεσιν.

Ἐκ τούτων πάντων συνάγεται ὅτι Κυβέρνησις καὶ Βασιλεὺς ἐνῷ πομπωδῶς διετυμπάνιζον ὅτι ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα καὶ ἐμελλον νὰ συνεχίσωσι τὸ ἔργον τῶν ἡρώων τῆς ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως, συναγείρουσαι μυριάδας Ἑλλήνων ὑπὸ τὰ ὅπλα καὶ ἀνάπτουσαι πυρὰν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἀπέκρυπτον τὰς ἀληθεῖς αὐτῶν σκέψεις καὶ ἐξηπάτουν τὸ ἔθνος.

Μεταξὺ τῶν ἀπατηθέντων εἶνε καὶ ὁ Διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου.

Τί πταίει ὁ ἀτυχὴς νεανίας ἐὰν ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ πατὴρ του τὸν ἔστειλον ὡς θύμα εἰς Θεσσαλίαν; Τί πταίει διότι δὲν ἀπέκρουσε πέραν τῶν συνόρων τοὺς Τούρκους, ἀφοῦ, ζητῶν ἐπικουρίαν 3—4 χιλιάδων ἐλάμβανεν ὡς ἀπάντησιν ἀπὸ τὸν τῶος πρωθυπουργὸν κ. Δηλιγιάννην ὅτι οὔτε τρεῖς στρατιώτας δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποστείλῃ.

Ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ μετὰ ψυχρότητος καὶ συνέσεως νὰ ἐρευνήσωμεν τὰ ἀτυχήματα ἡμῶν καὶ νὰ μὴ βαρύνωμεν ἀδίκως ἅπαντας· πιθανόν, ὡς ἄπειρος τῶν πολεμικῶν καὶ ἔχων ἐπιτελεῖον γινώσκον μόνον νὰ στρίβῃ τὰ μυστάκια καὶ νὰ κτυπᾷ τὰ ξίφη εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηναίων, νὰ διέπραξε πολλὰ λάθη ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου, Ἀλλὰ μήπως ἐκαυχῆθη ποτὲ αὐτὸς ἐπὶ ἐκτάκτῳ στρατηγικῇ ἐμπειρίᾳ; μήπως ὑπέσχεθη ὅτι ἠδύνατο μὲ τὸσον ὀλιγάριθμον στρατόν, μὲ τὸσας ἐλλείψεις, ὅτι ἠδύνατο νὰ διαπράξῃ ὅσα καλῶς συντεταγμένοι καὶ ἐμπειροπόλεμοι στρατιῶται; Τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἀπλῶς ὅπως κατευνάσῃ τὸ πολεμικὸν μένος τῶν στρατιωτῶν, ὅτινες συγκεντρωθέντες ἐκεῖ ἠπείλουν νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰς ἐστίας τῶν, ἐὰν δὲν ἐκηρύσσετο ὁ πόλεμος.

Ὁ πόλεμος ὅσον ἀτυχὴς καὶ ἂν ἀπέβῃ δὲν κατέστρεψε τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, οὔτε θὲ συντρίψῃ τὰς εὐχύμους ρίζας τοῦ Ἑλληνικοῦ αἵματος· ἐκτείνονται εἰς ἀπάσας τὰς γωνίας τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἑσπερίας ὁ πόλεμος τοῦναντίον ἐξύψωσε τὸ γόητρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διότι ἀπεδείχθη ὅτι μία δρᾶξ Ἑλλήνων, ἀσύντακτος καὶ κακομοιρασμένη, ἀντέστη ἐρρωμένως ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα εἰς τὸν πολυάριθμον καὶ ἐμπειροπόλεμον στρατὸν τοῦ Ἑτῆμ καὶ διημφισβήτησε πρὸς αὐτὸν τὴν νίκην, ἐν Ἡπείρῳ δὲ ἔτρεψεν εἰς φυγὴν ἄτακτον τὸ τουρκικὸν στράτευμα, ἐκ τῆς ὁ-

ποίας ἀτυχῶς οἱ ἀρχῆγοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ὠφεληθῶσιν ὡς μαθόντες νὰ κομπάζωσι μόνον εἰς τὰς ἀγυῖας τῶν πόλεων καὶ νὰ ρεκλαμάρωνται ὡς σπουδαῖοι ἀξιωματικοί.

Εἶχε σαπίσει ὁ κορμὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ ἐβδομήκοντα ὁλόκληρα ἔτη ἐλευθέρου βίου, βίου ἀκολάστου καὶ διεφθαρμένου· ἡ συναλλαγή, ἡ ρουσφετολογία, ἡ στρεψοδικία, ἡ ταπεινότης, ἡ ραδιουργία ἡ ἀνικανότης εἶχον εἰσδύσει εἰς ὅλους τοὺς κλάδους καὶ ἀπενέκρωσαν τὸ πολὺκλαδον δένδρον τὸ ὁποῖον ἐφύτευσαν οἱ πατέρες ἡμῶν. Ἐφ' ὅσον δὲ παρετείνετο ἡ τοιαύτη κατάστασις τὸ δένδρον τοῦτο ἐγῆραζε καὶ ἐφθείρετο· εἶχεν ἀνάγκην κλαδεύματος· ἔδει ἡ χεὶρ τοῦ γεωπόνου νὰ θέσῃ τὸν πέλεκυν ἐπ' αὐτοῦ ἵνα ἀποδειχθῇ ἡ ἐφθαρμένη κατάστασις του. Γεωπόνος δὲν ὑπῆρχεν οὐδεὶς ἱκανὸς, δυνάμενος νὰ ὑποσχεθῇ ὅτι θὰ ἐπιτύγχανε νὰ κλαδεύσῃ τὸ δένδρον οὕτως ὥστε νὰ ἀποβάλῃ ἐντελῶς τὸν παλαιὸν κορμόν. Τίς οἶδε δὲ τί θὰ συνέβαινεν ἐὰν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἀναπαυόμενον ὑπὸ τὴν σκιάν τοιοῦτου σαθροῦ δένδρου, προκατελαμβάνετο ὑπὸ σοβαρῶν καὶ ὀριστικῶν γεγονότων πρὸς διαρρύθμισιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος.

Εὐτυχῶς ὁ πόλεμος ἀδοκῆτως ἐκραγείν κατέρριψε τὸ σαθρὸν δένδρον καὶ κατεδείξεν εἰς ἡμᾶς ὅτι ἀνευ ἰσχυροῦ κλονισμοῦ ἤθελε καταπέσει αὐτὸ καὶ ἐπιφέρει ἀνυπολογίστους συμφορας.

Τώρα ἀπομένει εἰς ἡμᾶς, τοὺς ἰδόντας καὶ παθόντας, ὅπως εἰς τὴν θέσιν τοῦ πεσόντος δένδρου φυτεύσωμεν πολλὰ ἄλλα κατὰ τὰς νεωτέρας προόδους. Ὁ διάδοχος ἀπερχόμενος τῶν Θερμοπυλῶν καὶ ἀποχαιρετῶν τοὺς στρατιώτας ἐκέντησε τὴν χορδὴν τοῦ μέλλοντος. Φυγὼν ἀπὸ Λαρίσσης μέχρι τῶν Θερμοπυλῶν, ἐγκλείει ἐν τῇ καρδίᾳ, καλῶς ἐσφραγισμένην, τὴν προσγενομένην ὕβριν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ ἐλπίζει ἐν προσεχεῖ μέλλοντι, διδασκόμενος ἐκ τῶν ἐλλείψεων ἃς ἐπαρουσίασεν ὁ πόλεμος, νὰ περιαγάγῃ ἐνδοξὸν τὴν κυανόλευκον ἐκεῖ ὅπου πάλλουσιν εἰσέτι, μεθ' ὅλα τὰ ἀτυχήματα, Ἑλληνικαὶ καρδίαι καὶ σφύζει Ἑλληνικὸν αἷμα. Ὁ διάδοχος ἐλπίζει ὅτι, ἐκ τοῦ ἀποκοπέντος κορμοῦ, θὰ ἀναβάλῃ εὐχόμενος βλαστὸς—ὁ στρατὸς—ὁ ὁποῖος θέλει διεκδικῆσαι τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Οὕτω μετὰ τὸν πόλεμον εἰσερχόμεθα εἰς ἐθνικὴν δρᾶσιν πρὸς συγκέντρωσιν καὶ ἀναδιοργάνωσιν τῶν δυνάμεων ἡμῶν. Ἐννοιοῦμεν πλέον τί πρέπει νὰ πράξωμεν καὶ ποῖα ἐλαττώματα νὰ διορθώσωμεν. Εὐτυχῶς καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν ἀνέλαβον ἄνδρες ἐγγνώμενοι ὅτι θὰ ἐργασθῶσι μόνον ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ γόητρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ στρατηγὸς Σηολένης, ὁ ἥρωας τοῦ Ρεβενίου καὶ τοῦ Βελεστίνου, ἐξ ἰδίας πείρας γινώσκει νῦν, ὡς ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ποῖα ἐλαττώματα

νά θεραπεύση και πώς νά αναδιοργανώσῃ τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα· καὶ ὁ τῶν ναυτικῶν κ. Χατζηκυριάκος τὸ αὐτὸ θὰ πράξῃ· ἀποφάσισαν οὖν οἱ ὑπουργοὶ τούτων ἐκθέτουσαν κατωτέρω τὰς γνώμας, αἵτινες, ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς ἀπελπισίας ἦτις κατέλαβε τὸν Ἑλλητισμὸν, δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ προεβή- λωσι χαρὰν καὶ νὰ γεμισώσιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων τὴν καρδίαν μετ' ἐλπίδας καὶ δυνεί- ρα θετικὰ.

Ὁ Ἐλεγγος, ὁ ἐπιβληθεὶς εἰς τὰ οικονομικὰ καὶ αἰσάλλαι στενωγῶραι μὲ τὰς ὁποίας ἐπε- βάρυνεν ἡ Εὐρώπη τὴν ἀτυχὴ ἡμῶν πατρί- δα εἶναι παροδικὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα θὰ ἐξου- δεστερωθῶσιν ἐντὸς μικροῦ, ἀρκεῖ νὰ συνεχισθῇ ἡ πατριωτικὴ τῆς αναδιοργανώσεως καὶ ἀνα- συντάξεως τοῦ ἔθνους ἐργασία καὶ νὰ λείψῃ ἡ βρωμοπολιτικὴ καὶ ἡ ρουσφετολογία ἥτις κατέστρεψε μέχρι τοῦδε τὸ ἔθνος.

Ὅταν τοιοῦτοτρόπως ἐργασθώμεν, ἐντὸς βραχείως θὰ εὐρεθώμεν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀναχωρήσωμεν ὡς ὁ μέγας ἐκείνος νεκρὸς, ὁ Τρικοπτης.

Ἡ Ἑλλάς προώριζεται νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ !

ΝΕΑ ΖΩΗ

Ἀναδιοργάνωσις τοῦ στρατοῦ — Τὰ μέγιστα στρατό- πεδα. — Τὰ ἐκ τοῦ πολέμου διδάγματα. — Τὸ πυ- ροβολικὸν καὶ τὸ ἱππικόν. — Τὸ ναυτικὸν καὶ ἡ πρακτικὴ αὐτοῦ ἀσκήσις.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς μετὰ με- γάλῃς δραστηριότητος ἐργάζεται ἐπὶ τῶν σχεδίων του περὶ μεταρρυθμίσεων, τὰς ὁποίας σκέ- πτεται νὰ ἐπιφέρει εἰς τὸ στράτευμα. Καὶ αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπανεγθῶσι, προέρχονται ἐξ ἰδίων του παρατηρήσεων καὶ ἐξ ἀντιλήψεως ἀτομικῆς. Κατὰ τὴν μακροχρόνιον ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν του ἰδίως δὲ τελευταίως κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ πολέμου ὁ κ. Σουλζενκὴς ἀν- τελήθη μόνος του τίνων μέτρων εἶναι ἀνάγκη ὁ στρατὸς διὰ νὰ ἐμφυσηθῇ εἰς αὐτὸν νέα ζωὴ, διὰ νὰ καταστῇ ἐν καιρῷ ἀξίος τοῦ προσορμίου του. Καὶ τὰ σγέδια του ταῦτα, τὰ προερχόμενα, ὡς εἴπομεν, ἀπὸ τὰς περιστάσεων, ἀπεφάσισε πρό πάντος ἄλλης ἐργασίας νὰ πραγματοποιήσῃ.

Θὰ μεταρρυθμισθῇ ὁ νόμος περὶ στρατολογίας οὗτος, ὥστε νὰ μὴ παρουσιασθῶμεν ἄλλοτε μὲ τὰ σμήνη τῶν ἀπαλλογμένων, τοὺς ὁποίους ἡ συναλλαγὴ μᾶς εἶχε δημιουργήσει. Ἡ ἀπαλλαγὴ θὰ κινήται αὐστηρῶς καὶ πολλὰ προνόμια αὐ- τῆς θὰ καταργηθῶν.

Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν στρατιωτῶν δὲν θὰ διαρ- κῇ ὅπως τώρα τοὺς ὀλίγους πρώτους μῆνας καὶ κατόπιν ν' ἀποσπᾶται ἐξ ὧν κ' ἐκεῖ πρὸς ἐκτέλε- σιν ἀλλοτρίας ὑπηρεσίας ὁ στρατιώτης. Τὴν δε- ωρητικὴν ἀσκήσιν θὰ διαδέχεται ἡ πρακτικὴ εἰς τὰ δύο μεγάλα μόνιμα στρατόπεδα, τὰ ὁποῖα θὰ ἰδρυθῶν. Διότι ἐν ἀπὸ τὰ αἷτια τῆς ἐλλείψεως πειθαρχίας μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν εἶναι καὶ ἡ ἀπόσπασις αὐτῶν ἀπὸ τῶν στρατῶν των εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας.

Ἐκαστὸν τῶν σωμάτων θὰ διοργανωθῇ κατ' ἴδιον τρόπον συμφώνως πρὸς τὰς προόδους τῆς νε- ωτέρης πολεμικῆς. Ἰδίως δὲ τὸ πυροβολικὸν καὶ καὶ τὸ ἱππικὸν ἐπιστάται περισσότερο τὴν προ- σοχὴν τοῦ κ. ὑπουργοῦ.

Τὸ πυροβολικὸν θ' αὐξήσῃ καὶ διὰ γυμνασίων θὰ συμπληρωθῇ τὰς ἀσκήσεις του, διότι κατὰ τὸν πόλεμον ἀπεδείχθη τὸ μόνον ὅπλον τὸ ὁποῖον ἀποτελεσματικῶς δύναται νὰ δράσῃ.

Τὸ ἱππικὸν θ' διοργανωθῇ ἐπὶ ὅλως νέον βᾶ- σεων. Μέρους ὁ αὐτοῦ θ' ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑθε- λοντῶν, ὡς τοῦτο γίνεται εἰς τὰ περισσότερα εὐρωπαϊκὰ κράτη.

Δύο δὲ στρατόπεδα μόνιμα θὰ ἰδρυθῶν· τὸ ἐν ἐν τῇ Στερεῇ καὶ τὸ ἄλλο ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ. Ἐ- ναλλὰς δὲ οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν διαφόρων φρουρῶν τῶν πόλεων θ' ἀσποπῶνται ἐκεῖ πρὸς πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν των.

Ἡ ἐπιτελικὴ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἡ ὁποία θὰ εἶναι ὑπὸ τὰς ἀμέσους

ἐμπνεύσεις τοῦ ἰδίου ὑπουργοῦ, θ' ἀποσπᾷ ἐκᾶ- στοτε ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀξιωματικῶν ἐπὶ τῶν μεθόδων πρὸς μελέτην τῶν μερῶν καὶ τοπογραφίαν.

Ἐν γένει ὁ στρατὸς θὰ συναχθῇ ἐπὶ νέων ὅλως βάσεων.

Καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς σκέπτε- ται περὶ πρακτικῆς ἀσκήσεως τοῦ ναυτικοῦ. Εἰς ὁμοιογενεῖαν δὲ ὁμιλήσαντα μετ' αὐτοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς :

Τὸ Ναυτικὸν μᾶς δὲν εἶναι οὔτε ἀσύντακτον, οὔτε ἀδιοργανωτόν, ὥστε νὰ εἶναι ἀνάγκη ἀνα- διοργανωτικῆς ἐργασίας. Τὸ Ναυτικὸν μᾶς εἶναι ἀνάγκη πρακτικῆς ἐκγυμνάσεως καὶ ἐξασκή- σεως, διότι ὑπὸ θεωρητικὴν ἐποψὴν τὰ στελέχη μᾶς εἶναι πολὺ καλὰ κατηχημέναι. Εἰς τοῦτο ἔγω θὰ ἀφιερώσω ὅλην μου τὴν προσοχὴν καὶ πρὸς τοῦτο θὰ ἐνισχύσω τὸ Κεντρικὸν προγυ- μναστήριον τοῦ Πόρου. Πρέπει νὰ ἐνισχυώμεν τὸν λήθητα τοῦ μέλλοντος καὶ νὰ ἀφῃώσωμεν τὸν λήθητα τοῦ παρόντος.

Θὰ προσκολληθῶ εἰς τὸ προγυμναστήριον δύο πλοῖα, ἐκλέγων αὐτὰ ἐκ τῶν ποταμῶν, ἔν τῳ «Ἀλφειῶν» ἴσως καὶ τῶν «Πηνειῶν», διότι ἐπὶ τῶν ποταμῶν τούτων δύναται τὰ στελέχη καὶ τὰ πληρώματα νὰ ἐξασκῶνται ἐξουθενῶνται δὲ καὶ πρὸς τὸν σάλον τῆς θαλάσσης. Ἐπ' αὐτῶν θὰ δύναται νὰ ἐκγυμνᾶζονται πρακτικῶς καὶ ἐπαρκῶς οἱ πυροβοληταί, οἱ ἐκκισταί, οἱ θα- ρακίται.

Πρωτίστως θὰ ἀσχοληθῶ εἰς τὴν πλήρη ἐ- πισκευὴν καὶ μετασκευὴν τῶν θαρμητῶν, ἐλ- πίζω δὲ νὰ ἐπιτύχω καὶ τὸ μὲν καὶ τὸ δέ, καθὼς καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν τοποθέτησιν τῶν ταχυβόλων, εἰς τὸν Ναυσταθμὸν διὰ νὰ δώσωμεν ἐργασίαν εἰς τὸν λαὸν καὶ ἐνισχύσωμεν τὴν ἐγγύριον τέχνην. Πῶν τούτου ὅμως θὰ μεριμνήσω καὶ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν πλοίων καὶ πρὸς τοῦτο θέλω θέσει ἐν ἐφαρμογῇ ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου, τὸν κανονισμὸν τῶν ὁποίων ἔχοντες μεταρράσει ἐκ τοῦ γαλλικοῦ καὶ ὅστις προβλέπει περὶ ποινῶν αὐστηροτέρων πρὸς τήρησιν τῆς πει- θαρχίας καὶ ὁποῖους λίαν ἀτελεῖς μέχρι τοῦδε ἐφημερίσθη. Ἐκ τούτου θὰ προκύψῃ καὶ τοῦτο τὸ καλὸν ὅτι θὰ τηρηθῇ ἐρεθὶς ἐν τοῖς πλοίοις φύλλον ποιότητος τῶν ἀξιωματικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ κυβερνήται καὶ οἱ διοικηταὶ θὰ κατα- γράφουν τὴν διαγωγὴν ἐκαστοῦ καὶ ὅπερ θὰ συμβάλῃ μεγάλως εἰς τὴν καθόλου ὑπηρεσίαν.

ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ

Ὁ σὶρ Ἐδγάρδος Βίντσεν ἔλθων εἰς Ἀθήνας ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τῆς ἑλλ. Κυβερνήσεως διὰ τὴν σύναψιν τοῦ ἐπιτήρυτονόμου δανείου ὑπέ- βαλε τὰς ἑξῆς προτάσεις.

Αον.) Νὰ διορισθῇ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυ- βερνήσεως πληρεξούσιος ἐπίσημος ὅπως διαπραγ- ματευθῇ δάνειον ἐκ 200 ἑκατομμυρίων εἰς τὸ ὁποῖον θὰ συμμετάσχῃ καὶ αὐτός.

Βον.) Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου τού- του ἰκλήθησαν ἐκ τῶν προσώπων τοῦ Κράτους ὁρι- σμῆναι τὸ μονοπώλιον τοῦ καπνοῦ.

Γον.) Νὰ τῷ δοθῇ ἡ ἄδεια ὅπως ἐκ τῶν προ- σῶδων τὰς ὁποίας ὑπέδειξεν ἡ ἑλλ. Κυβέρνησις, ἐκλεῖξῃ αὐτὸς ὅσας θεωρήσῃ καταλλήλους διὰ τὸ συναφθῆσόμενον δάνειον καὶ ὅσας οἱ δανεισταὶ θεωρήσωσιν ἐπαρκεῖς.

Δον.) Ἐξήτης τὴν παραχώρησιν εἰς τοὺς δανειστάς τὴν κατασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Παιραϊῶς—Ἀχρί- σης μεθ' ὅλου τοῦ ὑπάρχοντος παλαιοῦ ὕλικου, ἐπὶ 99 ἔτη.

Εον.) Τὸ δάνειον νὰ συνομολογηθῇ διὰ 200 ἑκατομμυρίων καὶ ἐξ αὐτῶν ἡ Ἑλλάς νὰ λάβῃ μόνον 140, τῶν λοιπῶν 60 ἀριμενῶν εἰς τοὺς παλαιούς δανειστάς.

Στον.) Ἡ Ἑλλάς καίτοι λαμβάνουσα 140 μόνον ἑκατομύρια νὰ πληρῶνι τὸν χρόνον 50)0 διὰ 200 ἑκατομύρια.

Αὐτοὶ ἀκριβῶς εἶναι οἱ ὑπὸ τοῦ σὶρ Βίν- σεντ προταθέντες βραβεῖς ὅροι. Τὸ περὶ ἐνο- ποιήσεως τοῦ δανείου γραφέν καὶ τὰ λοιπὰ ἄλλα εἶναι ἀνακριβῆ, τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον οὐ-

δέμια σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ δανείου τῆς πολι- μικής ἀποζημιώσεως καὶ τῶν παλαιῶν χρεῶν, οὐδὲ εἶναι τὸ δικαίωμα ὁ Βίντσεν ὥπως ἀναμνη- σθῇ εἰς τὰ τῶν παλαιῶν χρεῶν. Ἐὰν παραδειγ- θώμεν τοῦτο, τότε καταπίπτει ἀπ' ἐαυτοῦ τὸ δεύτερον ἄρθρον τῆς συνθήκης ὅπερ ὀρίζει ἀκρι- βῶς τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ ἐξακριβῇ ὁ ἔλεγχος καὶ ὅπερ ἐγγίνεται μόνον πρὸς χάριν τῶν παλαιῶν δανειστῶν χωρὶς νὰ εἶναι τὸ δικαίωμα οὐδὲ νὰ ἀναμνησθῇ εἰς τὰ τῶν παλαιῶν χρεῶν εἰμὴ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Μ. Δυνάμεων, οἵτινες θὰ ἐξα- σκήσωσι τὸν ἔλεγχον, διὰ τοῦτο δὲ δὲν πιστεύο- μεν ὅτι κ. Βίντσεν νὰ ἐπρότεινε τοιαύτας προ- τάσεις. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὰς προτάσεις ταύτας ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκράτησε στάσιν ἐπιμυ- λητικὴν εἰπούσα αὐτὴν ἐπὶ τοῦ τοιούτου ὅρου ἡ σύναψις δανείου ἀποβαίνει ἀδύνατος εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι ἐν θέλῃ ἄς ἐνεργήσῃ ὅλως ἰδιωτικῶς, χωρὶς νὰ διορισθῇ πληρεξούσιος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς εὔρεσιν ἄλλων συμμερι- τῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅρων. Διὰ τοῦτο καὶ ἀπῆλθε προχθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς Παρίσιον.

Ὡς πληροφоруμένα, ὁ σὶρ Βίντσεντ ἀνα- χωρῶν ἐξεπράσθη λίαν εὐμενὸς περὶ τῆς οἰκονο- μικῆς τῆς Ἑλλάδος καταστάσεως. Λέγει ὅτι εὐρε τὸν τόπον εἰς λίαν εὐχάριστον σημείον καὶ ἐν ἀκμῇ οικονομικῇ τοιαύτῃ, ὅταν οὐδέποτε ἦν- νατο νὰ φαντασθῇ καὶ μάλιστα κατόπιν τόσοι καταστρεπτικοὶ καὶ ἐξαντλητικοὶ πόλεμοι. Τὴν εὐεξίαν τοῦ τόπου ταύτην τὴν οικονομικὴν, ἀπὶ- δωκεν εἰς τὴν φυσικὴν εὐρωστίαν καὶ εὐφορίαν τοῦ τόπου καὶ εἰς τὴν φιλεργίαν τῶν κατοίκων. Τὴν οικονομικὴν ἐν γένει δυσπραγίαν τῆς Κυ- βερνήσεως, ἀπέδωκεν εἰς τὸ κακὸν οἰκονομολο- γικὸν σύστημα, ὅπερ λειτούργει ἐν τῷ τόπῳ. Ἐξέφρασε δὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὑπὸ ἄλλο οἰ- κονομικὸν σύστημα ἐπιμελέστερον καὶ προσφορό- τερον, ἡ Ἑλλάς θὰ ἀκμάσῃ οικονομικῶς εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον.

Ὁ ΔΙΑΔΟΧΟΣ, ἀπερχόμενος ἐκ τῆς Ἀγίας Μαρίνης, ἀπηύθυνεν ὠρινοτάτην ἀποχαριτε- στήριον διαταγὴν πρὸς τὸ ὑπ' αὐτὸν στράτευμα. Διὰ τοῦ ἀποχαριτεσμοῦ τούτου ὁ Διάδοχος ἐν- χαριστεῖ τοὺς στρατιώτας του, οἱ ὁποῖοι ἐπιτέ- λεσαν τὸ καθήκον των κατὰ τὴν διάρκειαν τῶ ἀτυχῶς αὐτοῦ πολέμου μετ' ὅλας τὰς στερήσεις καὶ κακοπαθείας, δι' ὃν συνέδεθη μετ' αὐτῶν ἀρρήκτως. Ἐλπίζει δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ἀποκοπέντου κορμοῦ (τῆς Θεσσαλίας ἐννοεῖ) θέλει ἀναθῆαι εὐχρυσὸν βλαστὸν—ὁ στρατὸς—ὁ ὁποῖος θέλει δι- εκδικήσει τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματά του Ἑλ- ληνισμοῦ ἐν δεδομένη περιστάσει. Ἡ διαταγὴ αὕτη ἀνεγνώσθη εἰς τὰς ἀναφορὰς τῶν λόγων.

ΤΗΝ πρωῒαν τῆς Τρίτης ἀφίκετο ἐκ Ζακύνθου ὁ ἑτερος τῶν πληρεξουσίων κ. Δ. Στεφάνου, με- ταβάς παρεῖναι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτε- ρικῶν πρὸς συνάντησιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Τὴν 5 μ.μ. ὁ κ. Μαυροκορδάτος καὶ ὁ Στεφά- νου, μεταβάντες εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτε- ρικῶν, συνεγέρθησαν ἀπὸ τὰς πρεῖς ὥρας μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Στρεῖτ. Οἱ πληρεξούσιοι τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐλαβον ἥδη ἀπάσας τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας πρὸς διαπραγματεύσεις τῆς δριστητικῆς εἰρήνης μετὰ τῶν ἐν Κων)πόλει πλη- ρεξουσίων τῆς Τουρκίας ἐκρίθη δ' ὡς ἐκ τούτου ἀναγκαῖα ἡ ἐπιστολὴς τῆς ἀναχωρήσεως τῆς ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὰς πληροφορίες μᾶς οἱ πλη- ρεξούσιοι τῆς Ἑλλάδος θὰ προτείνωμεν πρὸς παν- τὸς εἰς τοὺς Τούρκους πληρεξούσιους τὴν διασά- φησιν τοῦ ἄρθρου τῆς προκαταρκτικῆς εἰρήνης τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἐκκένωσιν τῆς Θεσσαλίας. Πρὸς τοῦτοις οἱ ἡμέτεροι πληρεξούσιοι θὰ ἐπι- ζήτησιν τὴν ἀνασυστάσιν τῶν προξενείων πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς δριστητικῆς συνθήκης, ὅπως διευκολυνθῇ ἡ ἐπακόλουθος τῶν ἐλλήνων ὑπῆκοι ἐν Τουρκίᾳ. Ὡς γνωστὸν ἡ προκαταρκτικὴ εἰ- ρήνη τοῦ Τοπχανὲ λέγει ὅτι εἶναι δυνατόν ἡ ἀνα- σύστασις τῶν προξενείων δὲν ἐπιβάλλεται ὅμως ταύτην. Κύριον ἐπίσης θέμα τῶν πρώτων συζη- τήσεων μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων ἔσται καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐπακόλουθων τῶν προσφύγων Θεσα-

λῶν καὶ ὁ καθορισμὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς συ- σταθείσης ἐπιτροπῆς διὰ τὴν παλινόστησιν τῶν Θεσαλῶν. Οἱ πληρεξούσιοι κ.κ. Μαυροκορδά- τος καὶ Στεφάνου μετὰ τῶν βοηθῶν ἀπῆλθον γῆς εἰς Κων)πολιν. Τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν ἀπετέλεισθαι ἐκ τοῦ τμηματάρχου ἐν τῷ ὑπουρ- γεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Β. Ναζου, τῶν ἀκο- λούθων ἐν τῷ αὐτῷ ὑπουργεῖῳ κ.κ. Παλλῆ καὶ Κουάκη καὶ τῶν διερχομένων τῆς ἡμετέρας ἐν Κων)πόλει πρεσβείας κ. κ. Νακού καὶ Σιλι- νιάδου.

Πλὴν τοῦ γνωστοῦ ἐπεισοδίου τοῦ ἀτμο- πλοίου «Ρουμὲλ» τῆς ἐταιρείας Παντολόντος, ὅπερ εἰσέρχοντο εἰς τὸν λιμένα Σμύρνης ἐμυρο- βόλησαν ἐπανελημμένους οἱ Τούρκοι τοῦ φρουρίου καὶ ἠναγκάσαν αὐτὸ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Μι- तुλινην, ἡγῆθη γῆς καὶ ἄλλο ἐπισόδειον, ἀ- ποδεικνύον ὅτι οἱ Τούρκοι παρὰ τοὺς ὅρους τῆς προκαταρκτικῆς, ἐννοοῦν νὰ παρεμποδίσουν τὴν ἐλευθεροσίαν τῶν ἐλλήνων πλοίων. Ἀτμό- πλοιοι τῆς Πανελληνίου ἐταιρείας, τοῦ ὁποῦ οἱ πλοῖαρχοι δὲν ἐγνώριζαν τοὺς κατὰ τῆς «Ρου- μέλης» κανονισμοὺς, εἰσέπλεον εἰς τὸν λι- μένα τῆς Σμύρνης, ἀφῆθη δὲ ἀκόλυτον. Ὅταν ὅμως ἀκούροδοῦσαν ἠθέλησαν νὰ ἐξέλθῃ τὰ ἐμπορεύματα καὶ τοὺς ἐπιβάτας του καὶ παρα- λάβῃ τοιούτους, αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἡμῶς δόσαν πᾶσαν αὐτὴν συγγνωμὴν ἠναγκάσθη δὲ τὸ ἀτ- μόπλοιο νὰ ἀποπλεύσῃ ἄπρακτον. Τὰ δύο ταῦ- τα τεκμήρια τῆς κακοπιστίας τῶν Τούρκων πε- ριῶν εἰς γνώσιν τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως, ἥτις βεβαιωθεὶα περὶ τοῦ ἀληθοῦς αὐτῶν, ἀπέ- σταλε διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐγ- γραφον ἀνακοινώσιν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Μ. Δυνάμεων, τῶν ὁποίων ἐπιστῆσε τὴν προσο- χὴν ὅπως διὰ τῶν ἐν Κων)πόλει πρεσβευτῶν γί- νωνται τὰ εἰκεία πρὸς τὴν Πύλιν διαβήματα καὶ μὴ παρεμβληθῶσι τοῦ λοιποῦ νέα προσκλήματα εἰς τὴν ἐλευθεροσίαν.

Ὁ μοίραρχος τῆς Δυτικῆς Μοίρας Ἰτη- λεγράφος σήμερον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυ- τικῶν, ὅτι ἡ Μοῖρα ἀδυνατεῖ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν περὶ ἀνακλήσεως διαταγὴν, καθ' ὅτι αἱ ἐντὸς τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου τέσσαρες κανονιοφόροι καὶ τὰ ἄλλα μικρὰ πλοῖα τῆς Μοίρας δὲν δύ- ναται νὰ ἐκπλεύσων τοῦ κόλπου. Προχθὲς τὴν πρωῒαν ἀποπειραθέντα τὸν ἐκπλοῦν τοῦ Ἀμ- βρακικοῦ παρεμποδίσθησαν ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν Πρεβέζης, τῆς ὁποίας ὁ φρούραρχος διὰ λήθους ἀποστήσεως τῶν ἡμετέρων εἰς δὲν ἐπι- τρέπεται ὁ εἰσπλοῦς καὶ ἐκπλοῦς τοῦ Ἀμβρα- κικοῦ εἰς τὰς πολεμικὰ πλοῖα, ἐπετρέπη δὲ μόνον τὸ ἐπιστοφὸν καὶ τὰ ἐμπορικὰ ἀτμόπλοια. Τὴν προφανῇ κακοπιστίαν τῶν Τούρκων, ἐμνη- νεύοντων ὅπως συμπερὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ὅρους τῆς προκαταρκτικῆς, θέλει καταγγεῖλαι ἡ Κυ- βέρνησις διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Μ. Δυνάμεων, ὅπως ἐνεργήσωσιν οὗτοι παρὰ τῇ Πύλῃ καὶ δεθῶσι διαταγὰς περὶ τοῦ ἐκπλοῦ.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐπακόλουθον εἰς τὴν Τουρ- κίαν τῶν Ἑλλήνων ὑπῆκοι δὲν φαίνεται προ- ωριμένον εἰς ταχέαν λύσιν. Ὁ Σουλτάνος ἀρ- νηθεὶ νὰ ἐπικυρώσῃ τὸ παράρτημα τοῦ πρωτο- κόλλου τῆς εἰρήνης καὶ ἀφορῶν τὴν ἀμνηστίαν εἶναι ὑπ' ὅψιν νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς τὸ Κρά- τος τοῦ ἐπακόλουθον τῶν ἀτόμων ἄτινα θὰ ἐθεω- ρούτο ἐπικινδύνον εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν. Συνεπεί τούτων καὶ κατόπιν δογητῶν ἐκ Κων)- πόλεως, ἡ ἐνταῦθα Γερμανικὴ πρεσβεία θεωρεῖ ἐκ τῶν διαπραγμάτων μόνον ἐκεῖνα ἄτινα φέρουν πρόσωπα γνωστὰ καὶ ἀνώτερα κατὰ τὴν ἐκτί- μωσιν τῆς ὑπονοίας τινὸς ὡς ἐκ τοῦ ἡθικοῦ αὐτῶν παρελθόντος. Τὸ μέτρον τοῦτο θὰ ἐξακολουθῇ ἴσως καὶ μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς δριστητικῆς εἰρήνης, διὰ τοῦτο δὲ θὰ κατορθώσῃ ἡ Τουρκία ὅπως παρακωλύσῃ τὴν εἰς τὸ Ὁθωμανικὸν Κρά- τος ἐπακόλουθον μεγάλου ἀριθμοῦ ὑπῆκοι Ἑλ- λήνων.

Προχθὲς ἐπισκεφθεὶς ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγ- γλίας τὸν Πρωθυπουργόν, ὡς ὑπουργὸν τῶν Ἐ- ξωτερικῶν, ἀνεκρίνωσαν αὐτὸν ἐπιστήμης τὸν διο-

ρισμὸν τοῦ κ. Δόου ὡς ἀγγλο ἀντιπροσώπου ἐν τῇ διεθνῇ ἐπιτροπῇ τοῦ ἐλέγχου.

Κατ' ἐπίσημον ἀνακοινώσιν πρὸς τὸ ὑπουρ- γεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, διορίσθη ἀντιπρόσωπος τῆς αὐστριακῆς Κυβερνήσεως παρὰ τῇ διεθνῇ ἐπι- τροπῇ τοῦ ἐλέγχου ὁ κ. Σουτσάλ. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀνακοινώσιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὁ βα- ρῶνος δὲ Γκίσλ, ἀντισυνταγματάρχης καὶ στρα- τιωτ. ἀκόλουθος τῆς ἐν Κων)πόλει αὐστριακῆς Πρεσβείας, διορίσθη μέλος τῆς ἐπὶ τῆς διαρρυθ- μίσεως τῶν συνόρων στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ βαρῶνος δὲ Γκίσλ εὐρίσκειται ἤδη εἰς Χανία. — Εἰς τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν ἐγνώσθη ἐξῶδικως, ὅτι ἡ Ρωσσία διώρισεν ἀντιπρόσωπον ἐν τῇ Διεθνῇ ἐπιτροπῇ τοῦ ἐλέγχου τὸν πρῶτον γραμματέα τῆς ἐνταῦθα Ρωστικῆς πρεσβείας κ. Σμυρνῶφ. Ἡδὲ ἀπομένει μόνῃ ἡ Ἰταλία ἥτις φαίνεται ὅτι ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος θὰ διορίσῃ καὶ αὐτὴ τὸν ἀντιπρόσωπόν της.

Εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνηγγέλθη, ὅτι ἡ Γαλλία διώρισεν ἀντιπρόσωπον αὐτῆς πρὸς κα- θορισμὸν τῆς νέας ὁριοετικῆς γραμμῆς τῶν κ. Σαζὲλ καὶ ὅτι τὰς λοιπὰς Δυνάμεις θὰ ἀντι- προσοπεύσωσιν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ οἱ ἀκόλουθοι τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείων.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων ἀγγέλλει, ὅτι ὡς τηλεγραφοῦσιν ἐκ Χανίων, ἡ κατάστασις ἐ- πιδεινύεται καθ' ὅλην τὴν νῆσον. Τηλεγράφημα δὲ ἐκ Λαοδίνου ἀγγέλλει, ὅτι ὡς πληροφоруεῖται ἐκ Χανίων ἡ «Σημαία» οἱ ἄρτι ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Κρήτην καταβάντες Κρήτες ὁπλαρχηγοὶ θέλουσι συγκαλέσει τὴν Κρητικὴν Συνέλευσιν ὅπως ἐπα- ναλάβωσι τὰς διαπραγματεύσεις πρὸς τοὺς ναυάρχους περὶ διακανονίσεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος.

Κατὰ πληροφоруεῖας αὐθεντικὰς ἡ Πύλη ἐλαβεν ἐσχάτως τὸ μέτρον νὰ ἀπειλῇ πάντας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ Σουλῶς ὡς ἐκπινδύνους διὰ τὴν ἐκεῖ δημοσίαν τάξιν. Τὸ μέτρον τῆς ἀπει- λάσεως ἐφαρμόζεται αὐστηρότατα κατὰ παντός

φόβου καὶ σεβασμοῦ, ὅσον καὶ ἂν θέλουν νὰ τὸν κρύπτουν.

Ἀποχωρήσας τῆς «Ἐφημερίδος» καὶ ἀποσπασθεὶς τοῦ Ραλλικοῦ κόμματος, ὑπὲρ τῆς κατισχύσεως τοῦ ὁποῖου ἠγάσθη θησαυροὺς ἐργασίας, ἀντοχῆς, κόπων, ἀγώνων, ἀπεφάσισε νὰ ἰδρύσῃ ἰδίαν ἐφημερίδα, τὴν «Ἐθνος», τὸ ὁποῖον ἐμελλε νὰ ἐκδοθῇ προσεχῶς. Ἀλλ' ἡ θλίβερά περὶ τὴν παροιμίαν ἐπληθύνθη καὶ πάλιν: «Ὅταν ἐτοιμασθῇ ἡ οἰκία, εἰσέρχεται ὁ θάνατος.» Ὁ θάνατος ἤλπιζε τὰς πτέρυγας τοῦ ἐπὶ τοῦ νεοπαγοῦς ἔργου καὶ ὁ Γιαννόπουλος, καταβληθεὶς ὑπὸ μυστηριώδους νόσου, ἐξ ἧς ἐτάκη ὡς λαμπὰς εἰς ὀλίγας ἐβδομάδας, ἐξέπνευσεν, εἰς ἡλικίαν 40 ἐτῶν μόλις, ἀνὴρ ἀκμαῖος, δημοσιογράφος τέλειος, παλαιστής, τὸν ὁποῖον εἶχον ἤδη κρατύνει καὶ ἀναδείξει οἱ ἀγῶνες τῆς «Ἐφημερίδος».

Εἰλικρινῶς θλιβόμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀτυχοῦς ἀνδρὸς καὶ ὡς ἄνθρωποι, ἀλλὰ κυρίως ὡς δημοσιογράφοι. Ὀλίγοι εἶνε ὅσοι δύνανται νὰ καυχῶνται εἰς τὴν μικρὰν ἡμῶν πολιτείαν, ὅτι κατέχουν τὰ προσόντα τοῦ Γιαννόπουλου, τὴν ἀντίληψιν, τὴν νοημοσύνην, τὴν φιλοπονίαν, τὴν δεινότητα τοῦ ὕφους, τὴν δύναμιν τῆς ἐπιθέσεως, τῆς ἀμύνης τοῦ τοῦ κρατερόν.

Ἐχθρὸς καὶ πολέμιος δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ συναντήσῃ πλείστους ὁ Γιαννόπουλος, μάλιστα τρέχων ὡς ἔτρεχεν ἐμπρός. Ἀλλὰ καὶ οἱ εὐλόγως ἡ ἀδίκως ὑφιστάμενοι τὰς ἐπιθέσεις τοῦ καὶ οἱ ἀνταποδίδοντες αὐτὰς μετὰ τὰ ἐν χρήσει εἰς τοιαύτας περιστάσεις ὅπλα, ἀνωμολογοῦν, κρυφὰ ἢ καὶ φανερώτερον, τὴν ἀξίαν τοῦ ἀκρατήτου μαχητοῦ. Ὅσοι δὲ τὸν ἐπλησίαζαν καὶ τὸν ἐγνώριζαν καλλίτερα, ἔβλεπον ὅτι κάτωθεν τῆς σιδηρᾶς πανοπλίας τοῦ ἐντριβέστατος οἰκονομολόγου, ὁ πικρόχολος σὺλλογγράφος ἔκρυβε παραδειγματικὴν γενναιοφροσύνην, καὶ καρδίαν ἀγροθότητα ἐξαιρετοῦ.

Ὁ Γιαννόπουλος ἐκ Πατρὸς κατήγετο ἐκ Προβέζης ἐκ μητρὸς δὲ εἶχε καὶ ἰταλικὸν αἷμα εἰς τὰς φλέβας τοῦ ἐγνώριζε λαμπρὰν τὴν ἰταλικήν, ἡγάπα τὴν ἰταλικὴν φιλολογίαν, καὶ εἰς τὴν ἰταλίαν ὅπου χρόνους ἐμπορεύετο δὲν ἔμεινε ἀμέτοχος τῆς δημοσιογραφικῆς ἐνεργείας, δημοσιεύσας ἄρθρα εἰς τὰ φύλλα τὰ ἐγγύχωρα τοῦ δὲν ἐπέρασαν ἀπαράτηρτα.

Ἀλλὰ κυρίως τὸ μέγαλον αὐτοῦ τάλαντον δὲν ἦτο συγγραφικόν, ἦτο ρητορικόν. Αἱ ἰδέαι τοῦ δηλονότι δὲν διετυπώοντο καὶ μετὰ μόχθου ἐπὶ τοῦ χάρτου ὑπὸ τὸ κράτος τῆς περισυλλογῆς καὶ τῆς σιωπηλῆς μελέτης, ἀλλ' ἐσχηματίζοντο αὐτομάτως καὶ ἐτοιμαὶ ἐξήρχοντο εἰς φράσεις ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ, φράσεις ποὺ τὰς ἐγεννοῦσε καὶ τὰς ἐνίσχυσαν αἱ τρικυμῖαι τῶν δημοσίων ἐμμηγύσεων. Αἱ παραμοναὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τὸν εἶδον νὰ ἀναδεικνύῃ ὡς ὑποψήφιον βουλευτῆς προσόντα ἀπαράμιλλα ὑπαίθριον ρήτορος, καὶ τὸ σταφιδικόν συνέδριον τὸ Πατρινὸν τὸν ἀπεθαύμασεν, ὅχι μόνον διὰ τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ τὴν δεινότητα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀκοπὴν μετ' εὐφραδείας ἡχηρᾶς διατύπων αὐτῶν.

Καμμία ἀμφιβολία πῶς ἂν εἰσῆρχετο εἰς τὴν Βουλὴν, μέγα μέρος θὰ διεδραμάτιζεν εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν. Ἀλλ' ἡ μοῖρα ἄλλως ἀπεφάσισεν. Τὸν συνέτριψε μέσα εἰς ὅλην τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας καὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἐνῶ ἦτον ἑτοιμος νὰ ἐγκαινίσῃ ἄλλο στάδιον ἀγώνων εἰς τὸ «Ἐθνος» τοῦ, ἀθλητῆς ἀκαταγώνιστος. Τὸν συνέτριψε καὶ ἡ συμφορὰ τῆς πατρίδος τοῦ, τῆς πολυπαθοῦς Ἡπείρου ἧς ἀνέπνευσε, μετὰ τῆς Ἡπειρωτικῆς φάλαγγος ἧς ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πρώτων δημιουργῶν, τὴν τελευταίαν αὖραν. Ἐκεῖ παρὰ τὸν Λοῦρον καὶ τὴν Πρέβεζαν ἐχαίρεισε διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν πολυπαθὴν πατρίδα καὶ φεύγων ἐκεῖθεν ἔφερε τὰ νοσογόνα αἰτία τὰ ὅποια ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐκράτησαν αὐτὸν εἰς τὴν κλίνην μέχρι τελευταίας πνοῆς. Ἠλπίζε νὰ πατήσῃ τὴν πατρίδα τοῦ ἐλευθέρου καὶ τὴν ἐλευθερίαν ὀνειροπωλὼν ἐφίχεν ἐν Μενιδίῳ τὴν χεῖρα ἡμῶν εὐχρηθεὶς νὰ ἀνταποθῶμεν εἰς τὴν Πρέβεζαν πλέον ὡς ἐλευθεροὶ πολῖται διοργανοῦντες αὐτὴν καὶ συντάσσοντες ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Ὁ Γιαννόπουλος κατερχόμενος εἰς τὸν τάφον ἀποφασίζει καὶ τοὺς Ἡπειρώτας πολυτίμου πατρίωτου μεθ' οὗ συνεργάζομενοι πολλὰ ἡδυνάμεθα ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἡπείρου νὰ πράξωμεν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Χάριν περιεργείας δημοσιεύομεν ἀπόσπασμα τῶν ἐκθέσεων τὰς ὁποίας οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διοικηταὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὴν διοίκησιν Ἰωαννίνων διὰ τὴν τελετὴν τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τοῦ Σουλτάνου, ἔχει δὲ ὡς ἐξῆς:

Ὁ διοικητὴς Βερατίου δι' ἐπιστολῆς τοῦ ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Γεν. τοῦ Βιλαετίου Ἰωαννίνων διοίκησιν ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τοῦ Σουλτάνου πάντες οἱ χριστιανοὶ κάτοικοι Βερατίου συναθροισθέντες ἐν τῇ εἰς συνοικίαν Μεγαλεμίου Σχολῇ τῆς χριστιανικῆς κοινότητος, μετέβησαν ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἐν τῇ συνοικίᾳ Βακφίου Ἐκκλησίαν ἐν ᾗ ἐτέλεσαν δοξολογία. Ἡ ἐπιτομία ἀρχὴ εἰδοποιήθησα ἐκ τῶν προτέρων δι' ἐγγράφου παρὰ τοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ Μητροπολίτου, ἀπέστειλε τὸν ἐκ τῶν προκρίτων Βερατίου καὶ μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐνδ. Ἀζήζ βέην ὅπως πα-

ραστῇ ἐκ μέρους αὐτῆς εἰς τὴν τελετὴν. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ τοποτηρητὴς τοῦ μητροπολίτου κηρύττων τὸ χαρμόσυνον τῆς ἡμέρας, ἀπέτεινεν εἰς τὸν Ὑψίστον ἔκτενῃ δέησιν ὑπὲρ τῆς ζωῆς, υἱείας καὶ εὐτυχίας τοῦ Σουλτάνου. Μετὰ τὸ πέρας δὲ τῆς τελετῆς ἄπαν τὸ πλῆθος διελύθη μετὰ μεγίστης τάξεως. Ἐπίσης καὶ ὁ εἰς Λούσαν ἐυρισκόμενος Μητροπολίτης Βερατίου ἐτέλεσεν ἐν τῇ ἐκεῖ ἐκκλησίᾳ δοξολογίαν ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ.

Ὁ δὲ καίμακάμης Αὐλῶνος διὰ τηλεγραφῆματος αὐτοῦ ἀνήγγειλεν ὅτι, περὶ μεσημβρίαν οἱ κανονοβολισμοὶ τοῦ φρουρίου ἀνήγγειλον τὸ χαρμόσυνον τῆς ἡμέρας. Πάντες οἱ υπάλληλοι τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, οἱ πρόκριτοι τῆς πόλεως καὶ οἱ κκ. πρόξενοι τῶν φίλων Δυνάμεων, προσελθόντες εἰς τὸ διοικητήριον ἐξέφρασαν τὰ συγχαρητήρια αὐτῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Σουλτάνου. Τὸ δὲ ἐσπέρας τῆς ἡμέρας ταύτης πάντα τὰ δημόσια κτίρια καὶ αἱ οἰκίαι τῶν κατοίκων ἦσαν λαμπρῶς πεφωταγωγημένα διὰ διαφόρων φώτων.

Ὡσαύτως ὁ μουδέρης Ζαγορίου Ἰσμαὴλ ἀναφέρει ὅτι πάντες οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ Ζαγορίου πιστοὶ ὑπῆκοι τῇ Α. Α. Μ. καὶ ἅπας ὁ αὐτοκρ. Αὐτοῦ στρατὸς ἐπανηγύρισε τὴν χαρμόσυνον ταύτην ἡμέραν.

Ὁ δὲ γραμματεὺς τῆς ὑποδιοικήσεως Φιλιατῶν Ἀβδουραχμάν Νεφιζ ἀναφέρει ὅτι τὸ διοικητήριον καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτοῦ καὶ τὸ μονοπωλεῖον τῶν καπνῶν ἦσαν λαμπρῶς διακεκοσμημένα καὶ πεφωταγωγημένα διὰ διαφόρων καὶ πολυπληθῶν φώτων· διάφορα δὲ πυροτεχνήματα ἐκάησαν διαχέοντα τὴν γενικὴν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν. Καὶ ἐν τῷ ἐπινεῖῳ Σαγιαδὸς τὸ τελεωνεῖον καὶ πάντα τὰ ἐκεῖ καταστήματα ἐφωταγωγήθησαν, διεκρίνετο δὲ διὰ τὴν λαμπρὰν αὐτοῦ φωτοχυσίαν τὸ διαμέρισμα τοῦ πρακτορείου Λούδ. Πλείστα δὲ πυροτεχνήματα ἐκάησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς διαχύσεως.

Ἐν Μετσόβῳ ὁ στρατιωτικὸς Διοικητὴς, οἱ ταγματάρχαι καὶ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ, πάντες οἱ κάτοικοι πάσης τάξεως, μετέβησαν καθ' ὁμάδας εἰς τὸ διοικητήριον, ἀφοῦ δὲ προσνήχθησαν αὐτοῖς διάφορα ἀναψυκτικὰ ποτὰ καὶ γλυκίσματα, ὁ μὲν Ἰμάμης τοῦ τάγματος ἐν τῷ Διοικητηρίῳ, καὶ ὁ Πατριαρχικὸς ἔξαρχος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ἤβξαντο ὑπὲρ τοῦ Σουλτάνου· ὁ δὲ ἐν παρατάξει ἱστάμενος Αὐτοκρ. στρατὸς ἐζήτοκρυχάσε βροντοφώνως τοὺς ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. Ἀφοῦ δὲ ἐτετέλεσθησαν καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπίσημοι διατυπώσεις καὶ ἀπεδόθησαν αἱ ἐπισκέψεις τὸ ἐσπέρας, ἀπεστάλησαν εἰς τὰ τάγματα συνοδαὶ μουσικῆς, πάντα δὲ τὰ περὶ τοῦ Μετσόβου ὄρη καὶ λόφοι ἐστολίσθησαν διὰ πλῆθους σημαίων, τρία δὲ τάγματα στρατοῦ ἀνελθόντα ἐπ' αὐτῶν, ἔκαιον κλάδους, ἐκ δὲ τοῦ φρουρίου καὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων καὶ λόφων τὰ καιόμενα πολυπληθῇ πυροτεχνήματα παρίστανον λαμπρότατον θέαμα. Πᾶσαι αἱ στρατιωτικαὶ θέσεις καὶ αἱ οἰκίαι καὶ καταστήματα τῶν κατοίκων ἦσαν λαμπρῶς πεφωταγωγημένα καὶ κεκοσμημένα. Ἐάν τις ἵστατο ἐπὶ ὕψους προέχοντος τοῦ Μετσόβου θὰ ἐπίστευεν ὅτι ἡ πόλις ἐπυρπολεῖτο. Ἡ χαρὰ ἐδὲ τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν υπαλλήλων καὶ πάντων τῶν κατοίκων ἐν γένει ἦτο ἀπερίγραπτος.

Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Βερατίου, ὅτι ὁ Γεώργιος Παμούκης ἐκ Πομπολιμῆς τοῦ τμήματος Λούσης, ὅστις εἶχε πωλῆσαι προλαβόντως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν μετακομίσεων Λούσης ἐπιτροπὴν ἓνα ἔππον τοῦ δια 500 γρ. ἐκ φιλοπατρίας δρωόμενος! ἐδωρήσατο αὐτὸν εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ἐπέστρεψε τὴν ἀπόδειξιν τῶν 500 γρ., ἣν εἶχε λάβει παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ποιμὴν τις ἐκ τοῦ χωρίου Νεβίτης τοῦ Κορβελεσίου, Μουσταφᾶς Μουχτάρ καλούμενος, 35 ἐτῶν, ἐνῶ ἐποίμενε τὰ πρόβατά του εἰς τὰ θέρετρα τοῦ χωρίου Ἀγὰ Νίβανης τοῦ Τεπελενίου, πεσὼν κατὰ τύχην ἐκ βράχου ἐφανεύθη.

Πρὸς πληρωμὴν τῶν ὅσων ἔχει λαμβάνειν ἡ ἐν Ἰωαννίνοις διαμένουσα Οὐρανία σύζυγος τοῦ ἀποθανόντος Μαργαρίτη Ὁρολογᾶ, παρὰ

μὲν τοῦ Κωνστ. Σπυριδωνοῦ Ὁρολογᾶ Ἰωαννίτου ἀτομικῶς, παρὰ δὲ τῆς ἐξ Ἰωαννίνων Αἰκατερίνας συζύγου Χριστοδούλου Βουλοδήμου ἐκ παρουσίας τοῦ ἀποθανόντος Μαργαρίτου Ὁρολογᾶ, θέλουσιν ἐκτεθῇ μετὰ 15 ἡμέρας εἰς δημοπρασίαν τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ Ἰωαννίνων καὶ χωρίῳ Δραγοφᾶ κτήματα καὶ γαῖαι τοῦ ἀποθανόντος Μαργαρίτου Ὁρολογᾶ.

Πρὸς πληρωμὴν τῶν ὅσων ἔχει λαμβάνειν ὁ ἐν Ἰωαννίνοις δικηγόρος Κωνσταντῖνος Σούρας ἐφένδης παρὰ τοῦ Χρίστου Ἀγγέλη ἐκ τοῦ χωρίου Γοβριτσᾶς θέλουσι πωληθῇ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διὰ δημοπρασίας 47 κατασχεθεῖσαι αἰγες καὶ μία ἡμίονος τοῦ ὀφειλέτου.

Πρὸς πληρωμὴν τῶν ὅσων ὀφείλει ὁ Μιχαήλης Μίλιου Χειμαριώτης εἰς τὸν ἐκ τοῦ χωρίου Βόνου τῆς Χειμάρρας, Ὀδυσσεᾶ Κοινέτη θέλει πωληθῇ μετὰ 3 ἡμέρας διὰ δημοπρασίας 1 κατασχεθεῖσα ἡμίονος αὐτοῦ 10ετῆς περίπου!!

Πρὸς πληρωμὴν τῶν ὅσων ὀφείλει εἰς τὸ δημόσιον ὁ Ἀμπάς βέης Κονιτσιώτης μουλτεζίμης, ἐκ τοῦ ἐκπατρώματος τοῦ γεωμόρου τῶν ἐμπλιᾶνι χουμαγιούν τσιφλικίων, ἐκτιθενταὶ εἰς δημοπρασίαν 2 ἐργαστήρια αὐτοῦ, εὐρισκόμενα ἐν τῇ ἀγορᾷ Κονίτσας.

Πρὸς πληρωμὴν τῶν ὅσων ὀφείλει εἰς τὸ δημόσιον ὁ Φουὰτ βέης Ἰμβραήμ βέην Φρασιάρτης, θέλει πωληθῇ ἐπὶ δημοπρασίᾳ μετὰ 3 ἡμ. ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης 20000 ὀκ. ἀραβοσίτου, εὐρισκομ. ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ τσιφλικίου Ράζα ἐφ' οὗ ἐπεβλήθη κατάσχεσις.

Πρὸς πληρωμὴν τῶν ὅσων ἔχει λαμβάνειν τὸ δημόσιον παρὰ τῶν μουλτεζιμιδῶν Ριζᾶ ἐφένδης καὶ Χαμητ ἀγᾶ θέλει πωληθῇ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, διὰ δημοσιεύσεως 14000 ὀκ. ἀραβοσίτου αὐτῶν εὐρισκομ. ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ τσιφλικίου Κονισίου καὶ 5500 ὀκ. ἀραβοσίτου εὐρισκομ. ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ τσιφλικίου Γεωργισίου.

Εἰς τὸν στρατιωτικὸν Διοικητὴν Προβέζης συνταγματάρχην ἐνδ. Φεῖζα Βέην ἀπενεμήθη διὰ τὴν γενναίότητα καὶ ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, τὸ παράσημον «Ὁσμανιέ» γ' τάξεως.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Δύο νεαροὶ Ἡπειρωτικαὶ ὑπάρξεις, ὁ φίλος κ. Χατζηδημητρίου δεσποτέμπορος, καὶ ἡ μετὰ ἑαυτὸν ἐπιζητῶν περικοιμισμένην προσόντα δεσποινὴ Ἐλένη Δ. Θέμελη ἀδελφὴ τῶν κ. κ. Μιχαήλ, Γεωργίου καὶ Ἀνδρέου Θέμελη, συνεδέθησαν ἐν Πάτραις τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διὰ τῶν γλυκέων δεσμών τοῦ ὕμνου αὐτοῦ. Τοὺς νυμφικούς στεφάνους ἀντήλαξεν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ζαχαροπλαστείου ἡ «Πρόδος» κ. Νικ. Κυριακόπουλος. Εἰς τὸ εὐάριστον τοῦτο ζεῦγος, εὐχόμεθα ὁ βίος τῶν νὰ ρέσῃ ἀμύγη πάσης λύπης καὶ στενοχωρίας.

Παρακαλοῦνται οἱ γνωρίζοντες τὴν διαμονὴν τοῦ Ἡπειρώτου Κωνστ. Ν. Χαβᾶ νὰ εἰδοποιήσωσι διὰ δελταρίου τὸ γραφεῖον ἡμῶν.

Τὸν ἐν Λαυρίῳ διαμένοντα φίλον συμπατριώτην κ. Δημ. Γκάτσον ἐπληξὲς δεινὴ συμφορὰ ὁ δεκαπενταετῆς υἱὸς αὐτοῦ Στ. α. ὁ ὅς μετὰ ἐπώδυνον νόσον ἀπεβίωσεν ἀφῆσας λυτὴν ἄψατον εἰς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς. Συλλυπούμενοι αὐτοὺς ἐπὶ τῇ σκληρᾷ δοκιμασίᾳ εὐχόμεθα ὅπως ὁ Ὑψίστος παραμυθῇ αὐτοὺς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ν. Κ. Πύργον. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. —Κ. Ν. Βραῖλα. Ἐλάβομεν ἐπιστολήν σας καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἀλλὰ διατὶ δὲν ἐγράφετε ἐν δελταρίῳ ὅπως διορθώσωμεν λάθος διακοπῆς φύλλου —Χρ. Τε. Τρίγκα (Ἀνατολ. Ἀφρικὴ) διὰ σημερινοῦ ταχυδρ. λαμβάνεις τὸ λεξικόν. Μετὰ τὸ ἐπόμενον καὶ ὅσα βιβλία δυνήθωμεν νὰ εὐρωμεν ἐξ ὅσων γράφετε. —Ι. Ζ. Ν. Λαμίας. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Σας εὐχαριστοῦμεν. —Ἀντ. Α. Πύργον (Ρωμανία). Ἐπιστολή σας ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων. Δέχεται 8—10 π. μ. καὶ 2—4 μ. μ. ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ τοὺς πτωχοὺς δωρεὰν (67 δόξ. Σωκράτους Πλατεία Ὀμονοίας 67)

ΓΩΡΓ. Κ. ΝΟΥΛΗΣ

Δέχεται ἀσθενεῖς ὥρα 8—9 π. μ. καὶ 2—3 μ. μ. Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 40.